

متن پرسش

با سلام خدمت استاد محترم از امیرالمؤمنین علیه‌السلام نقل شده است که حضرت فرمود: «أَوْحَى اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ إِلَى دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا دَاوُدُ تُرِيدُ وَ أُرِيدُ وَ لَا يَكُونُ إِلَّا مَا أُرِيدُ فَإِنْ أَسَلَمْتَ لِمَا أُرِيدُ أُعْطَيْتَكَ مَا تُرِيدُ وَ إِنْ لَمْ تُسَلِّمْ لِمَا أُرِيدُ أَتَعْبُتُكَ فِيمَا تُرِيدُ ثُمَّ لَا يَكُونُ إِلَّا مَا أُرِيدُ؛ ۶ خدای عزوجل به داوود وحی کرد: ای داوود! تو اراده می‌کنی و من هم اراده می‌کنم و جز آنچه من اراده می‌کنم واقع نمی‌شود. پس اگر در برابر آنچه که من می‌خواهم تسلیم شوی، من خواسته‌هایت را به تو عطا می‌کنم؛ و اگر تسلیم آنچه من می‌خواهم نشوی، تو را در آنچه که می‌خواهی به زحمت می‌اندازم. پس از آن، چیزی جز آنچه که من می‌خواهم واقع نمی‌شود [و تو اجری هم نخواهی برد].» می‌گویند جز خواست خدا در عالم چیزی پیاده نمی‌شود و این خیال است که فکر کنیم که خواست ما در عالم پیاده می‌شود پس اگر اینچنین است کسی که گناه می‌کند و در دار وجود اراده او پیاده می‌شود و توسط ملائکه کاتب، ثبت می‌گردد چطور قابل تفسیر است؟ و منظور از اراده الهی در این روایت اراده تکوینی است یا تشریحی

متن پاسخ

باسمه‌تعالی: سلام‌علیکم: آفرین که متوجه تفکیک اراده‌ی تکوینی از تشریحی هستید. آری حضرت حق به اراده‌ی تشریحی به ما دستور می‌دهد که گناه نکنید تا هرکدام از ما به صورت شخصی در مسیر قرب الهی قرار گیریم، ولی در نظام خود به صورت تکوینی شرایطی فراهم کرده که امکان گناه فراهم باشد و حضرت حق می‌خواهد در این روایت فوق‌العاده پیامبر خود را تا مقام تسلیم کامل جلو ببرد تا ببیند چگونه عالم تماماً در قبضه‌ی خداوند است. موفق باشید